

عنوان مقاله:

جایگاه علم قاضی در قانون مجازات اسلامی 1392 و رویه قضایی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی حقوق و مطالعات قضایی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

علی حسن پور - کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه،

خلاصه مقاله:

ادله اثبات دعوی کیفری یکی از موضوعات بسیار مهم به شمار می آید و یکی از دلایل مهم که در قانون مجازات مطرح شده است علم قاضی می باشد. از آنجا که در امور کیفری دلایل از قبل آماده نمی باشند بلکه بعد از واقعه مجرمانه باید در پی جمع آوری آنها بود که این ویژگی سبب شده نقش قاضی در امور کیفری نقش فعالی باشد. حال که علم قاضی یکی از ادله اثبات جرایم است و چه بسا نزد بسیاری بر سایر ادله نیز مقدم است، می توان به این موضوع پرداخت که قاضی در صدور آراء، باید خود را بی نیاز از دلیل بداند و تنها با علم خود رای دهد یا پایبند دلایلی باشد که از طرفین در محکمه ارایه می شود. این مقاله از نوع توصیفی- تحلیلی بوده و هدف از این نگارش بررسی میزان تاثیر علم قاضی، قابل پذیرش بودن علم قاضی در محاکم به عنوان ادله اثبات دعوا و طرق حصول این علم از منظر قانون می باشد. نتیجه حاصله این است که در حقوق موضوعه ایران با توجه به قوانین موجود تنها علم ناشی از ادله واجد مستندات بین، معتبر دانسته شده و علم شخصی قاضی فقط کارکرد کنترلی سایر ادله را بر عهده دارد.

کلمات کلیدی:

ادله ثبات دعوا، علم قاضی، علم حصولی، علم عادی، اقناع وجدانی قاضی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/802270>

